

האם חושש הנשיא לשעבר מפני "תיבת פנדורה" של איומי הליכוד?

ח"כ ארד (במצריים)
יונץ בעד התנחלויות

לפני 20 שנה בדיוק התארגנו כמה צעירים, כולם אז כשנות ה-20 שלהם, לחבורה פוליטית ממור שמעת וביצועיסטית, שקמה למטרה אחת בלבד: צנירת כוח בתוך מפלגת השילטון, מפא"י.

כל הצעירים האלה בוז בגלוי להנהגת המפלגה, ודגלו בסיסמות של הצערת הצמרת, יתרדמוקרטיה פנימית. הם חתרו לרפורמות, שהיה להן אופי אירגוני בעיקרו. איש מהם לא חלק ברצינות על האידיאולוגיה של דור המייסדים, או חיפש רוכים לשלום ישראלי-ערבי.

ההשקפה הרווחת בקירבם היתה פראגמטית, מעין שילוב של סוציאלי-דמוקרטיה ימנית ולאומנות מבוקרת, לא רוזינוניסטית, חלילה. הם היו שייכים, מכל הבחינות,

למה מתחייב

ח"כ אחד, מזכיר מחוז ירושלים במפלגת העבודה, עוזי ברעם (46), המצהיר בגלוי על תמיכתו בנבון, מסיבות אלקטורליות ופוליטיות. ברעם, וכמוהו כל יתר ח"כי העבודה ששוחחו עם העולם הזה, משוכנע שברגע שתוצע המועמדות של נבון, רישמית, הוא יוכה ברוב מכריע.

את ההסבר לסיכויי ההצלחה הרבים של נבון הסביר דווקא ח"כ מסייעת מפ"ם, שרצה בעילום שמו: "לנבון יש שני יתרונות חשובים, האחד: שהוא איננו פרס, והשני: שהוא איננו רבין".

אחוזי ח"כ תמך בתיאוריה שלו, בעזרת הסיפור הבא: לפני הבחירות לנשיאות ארצות-הברית ב-1980, נתקל אורח אמריקאי בשורד מזויין בסנטרל-פארק של ניו-יורק. השורד הצמיד אקרה לרקתו של המטייל ודרש ממנו להתוודות מיד: "במי אתה תומך — ברונאלד רגן או בג'ימי קארטר?" האישי היררר במשך שניות אחדות וענה: "אתה יודע מה? תירח!". הכריזה הבלתי-נעימה הזאת בין פרס לרבין, והביטחון בקרב רוב הח"כים שנבון עשוי לזכות בבחירות, הופכים את התמיכה במועמדותו לרבר כימעט מובן מאליה.

נעשים בסודיות גמורה, ורק מעטים כתומכי נבון. רוב תומכי הנשיא לשעבר, מקבוצת הצעירים לשעבר ומחוצה לה,

ח"בת הפאנדורה של יצחק נבון

לפני חודשים אחדים איים ח"כ אהוד אולמרט, מרכז חטיבת לע"ם בליכוד, שלאנשיו יש הרבה, תומך נגד הנשיא לשעבר, נבון, כך הזהיר אולמרט, ייחשף בצורה שלא תוסיף לו כבוד, אם יופיע בבחירות לכנסת כמועמד המערך לראשות-הממשלה.

פקידים בכירים במישרד האוצר מסרו להעולם הזה שהפצצה נגד נבון מתוויקת בארכיון המישרד, בצורת תיק שמן של קבלות שונות, המוכיחות כביכול שנבון ורעייתו ביזבו את כספי הציבור לצרכים פרטיים. עיתונאים, המסקרים את בית-הנשיא, מספרים על מיליוני שקלים שנבון הוציא כביכול על רכישת סדינים ושמיכות בבית-מיסחר ידוע בניו-יורק, אותם מקורות האשימו את נבון, שהוא "רוקן" את מישקן הנשיא מחפצים, לפני שעבר לדירתו הפרטית.

משקיפים סבורים שנבון יודע שאנשי-הליכוד ייצאו נגדו בהאשמות כאלה בכל מיקרה, הוא מניח, שאם החומר יפורסם בתקופת הבחירות, או בסמוך לה, יסרב הציבור להתייחס לעלילות ברצינות, מה גם שהכל מהכים למערכת בחירות מלוכלכת, רצופת השמצות מכל הצדדים, אם לעומת זאת, התחיל המערכה למועמדותו להתנהל כבד עתה, תעמוד מישפחת נבון במרכז מסעי השמצות חסרת-תקדים בתולדות המדינה לגבי נשיא לשעבר.

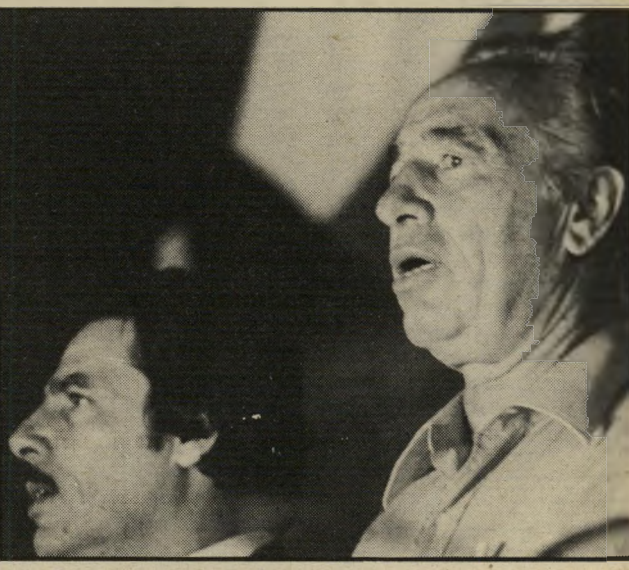
לתיסמונת הרפ"יטית, ורכים מהם אומנם הצטרפו לנערי ניו-יורק, אחרי הפילוג של 1965, כולם העריצו את משה דיין, התייחסו בהערכה מסויימת לשימעון פרס, והזדהו עם הניכור האתני כלפי ה"גוש" במפא"י, שהיה מיוזח-אירופי בעיקרו.

רוב חברי הקבוצה נשארו במפא"י אחרי הפילוג, מסיבות קארייריסטיות, או מתוך התנגדות פוליטית לעצם אקט הפיצול. איש מהם לא היה כנוי לאופוזיציה רעיונית ופרלמנטרית. הם חיפשו, ובדרך כלל גם השיגו, מישרות ביצועיות במנגנונים השונים, שעמדו אז לרשות צעירי-מפא"י. המפלגה, הממשלה, ההסתדרות, הסוכנות, הרשויות המקומיות — כל אלה קרצו לצעירים המוכשרים והמוכשרים-פחות, איפשרו קידום מהיר, פירסום, סיפוק אישי ואפילו הגשמת מאווים בעלי אופי פוליטי-ציבורי.

ההשקפות המדיניות שלהם, בעיקר בתחום הסיכסוך הישראלי-פלסטיני, לא היו אחרות. אחרי מלחמת ששת הימים התגלו בתוכם ניצים ויונצים מכל הסוגים. עם זאת, הגרעין הקשה של קבוצה זו שמר על חברות הדוקה, עד עצם היום הזה.

הבולטים בחבורה היו מיכה חריש, נאוה ארד, עוזי ברעם, שהם כיום ח"כים, וכן מירם סיוון, מנכ"ל-האוצר לשעבר, שהוא כיום מס' 2 של טדי קולק בעיריית-ירושלים, יחיאל לקט, יו"ר תנועת העבודה-הציונית, שמואל כהט, איש הוועדה המרכזת בהסתדרות, ודוד הלוי, כיום כתב השבועון טיים בישראל, אמנון גולן, מנכ"ל אוניברסיטת תל-אביב, מיש לפירות, שהיה ראש לישכת שר-החוז אבא אבן, יעקב ויסמונסקי, שנבחר השבוע שוב כראש מועצת גיבעת-שמואל, ורכים אחרים.

כעשר השנים האחרונות הצטרפו לקבוצה, בדרגות שונות של מחוייבות, ח"כ עדי אמוראי, שהיה איש אחרות העבודה, וכן ח"כ יעקב גיל, איש סניף-ירושלים של מפלגת-העבודה, כל הפוליטיקאים האלה, ורכים אחרים שנספחו עליהם במשך השנים, מהווים פוטנציאל חשוב לשדולה החזקה, העומדת לפעול בקרוב להמליכת יצחק נבון, 62, הנשיא החמישי של מדינת ישראל, לתפקיד מועמד מפלגת העבודה, דה לתפקיד ראשי-הממשלה.

ח"כ סוויסה (עם שימעון פרס) סיבות אלקטורליות

ח"כ כיינעו (עם יצחק רבין בכנסת) יונץ מנחל-עוז

נערי נבון

מלבד עוזי ברעם, שהזדהה רישמית כתומך נבון, והפועל למענו בגלוי, עשויים להצטרף בשלב הראשון להצגת המועמדות, הח"כים הבאים:

- עדי אמוראי (49), מרכז סיעת-המערך בוועדת-הכספים, איש מוכשר ונעים-הליכות, יונה יחסית, חרף עברו כאיש אחרות-העבודה.
- נאוה ארד (45), מזכ"ל נעמת, גדלה בחררה, בעלת עבר תנועתי, יונץ, תומכת בהתנחלויות בביקעת-הירדן וברמת-הגולן.
- מיכה חריש (47), מומחה המערך לענייני אנרגיה, בעל נסיון רב בקשרי-חוז עם מפלגות סוציאלי-דמוקרטיות באירופה, יונץ, ח"כ חיוור למדי, מעט להתבטא בנושאי-לכנון.
- יעקב גיל (52), ח"כ חדש, עובד סוציאלי מנוסה, חניך השומר הצעיר, איש מובהק של עוזי ברעם בסניף ירושלים, גילה עמדות יוניות ואנטי-מילחמתיות אמיצות ומפתיעות, עם זאת, תומך, כעוזי ברעם עצמו, בסיפוח ירושלים.
- אורי סבג (52), יליד מארוקו ואיש באר-שבע, שהתרשם מאוד משיעור התמיכה העממית בנבון בעירו.

"אתה יודע מה? תירח!"

התרוצצות בנושא הזה היא אומנם גדולה, אבל רוב המהלכים